

RESUMÉ

POMOC PŘI HROMADNÝCH NEHODÁCH, POSTOJ ČLOVĚKA A ORGANIZACE

Obyvatele, které zasáhne katastrofa se stávají oběťmi. Skupiny obětí dělíme na přímé, příbuzné a přátele obětí přímých, záchranáře prvního a druhého sledu. Mezi zranitelné skupiny obyvatel patří děti, senioři, kulturní a etnické skupiny, lidé s vážnými a přetrvávajícími duševními poruchami, lidé v kolektivních zařízeních, pracovníci humanitárních organizací a psychosociálních intervenčních týmů.

Stresující vliv situace má na jedince individuální charakter. V oblasti psychosociálního stresu hraje roli význam události, sociální opora a osobnostní charakteristiky jedince. Každý jedinec má jinou schopnost adaptovat se na změnu podmínek. U některých jedinců mohou psychické problémy přetrvávat i několik let.

Rozdíl mezi záchranáři a zachraňovanými je ve výcviku na zvládnání neštěstí. Záchranář se připravuje, aby jim čelil denně. Bezmoc a ztotožnění se s obětí může vyústit v pocitové přesycení a posttraumatické příznaky se mohou objevit u pomáhajícího pracovníka. Pracovník se stává do určité míry obětí, protože je traumatizován prožitky lidí s kterými musí soucítit.

Psychosociální pomoc zabezpečuje základní materiální a duševní potřeby obětí. To znamená zdravotní pomoc, informace a hlavně kontakt s blízkými. Dále se jedná o pomoc při jednání s úřady, institucemi, rozloučení se zemřelými a výroční připomenutí události. Psychosociální pomoc poskytují lidé z obce, sociální pracovníci, duchovní, vojáci, policisté, hasiči, členové neziskových organizací a také dobrovolníci. Důležité je, aby byli vyškoleni v krizové intervenci a byli schopni týmové spolupráce. Psychosociální pomoc musí respektovat kulturní a etnické odlišnosti obětí.

Stát poskytuje občanu pomoc ve fázi záchranných a evakuačních prací. Na tuto pomoc má navázat pomoc nestátních organizací a hlavně pomoc místní komunity. Nejdůležitější cíl psychosociální pomoci - začlenění lidí do společenství a posilování jejich vlastních schopností řešit problémy.

Systém psychologické služby u HZS ČR zabezpečuje podklady pro personální práci, posttraumatickou péči o záchranáře a případně jejich rodinné příslušníky a pomoc obětem mimořádných událostí. Psycholog může také spolupracovat při poskytování informací sdělovacím prostředkům. Psychologická první pomoc je určena občanům a členům IZS přímo na místě nebo při transportu. Cílem je psychická stabilizace člověka. Po zásahová psychologická opatření jsou zaměřena na snížení

stresu u zasahujících, protože ti se musejí rychle vypořádat se situací a být opět schopni dobře pracovat při dalších úkolech. Pokud přetrvávají psychické potíže týdny, pomoc je zaměřena na léčení posttraumatické poruchy nebo dalších poruch jako deprese, závislost na alkoholu.

Z hlediska prevence je třeba věnovat pozornost způsobům varování lidí před blížícím se nebezpečím a dále řádným instrukcím, jak se chovat a systematickému tréninku vhodného postupu v kritických situacích.

Lidský život nikdy nemůže být doopravdy beze smyslu. Negativní stránky lidské existence, jako je utrpení, vina a smrt, mohou být pozitivně přeměněny, jen když se k nim přistoupí se správným postojem a zaměřením.

Údaj o počtu znaků: 85 671